

MUSIKSAGA – FÖR BARN I FÖRSKOLEÅLDERN

”Giraffiolen, Röda Ukelelen och Lilla D”

Måndagen 17 november kl. 10.00 i Helgeandsgården

Samarrangemang mellan Limus och Helgeands församling

Berättare: Gertrud Fors

Musikalisk ledning: Gabriele Katthän

ANTIRASISTISKA FILMDAGAR I MALMÖ

Program för allmänheten

Nu är programmet för allmänheten klart.

Vi visar film på Babel i samarbete med Doc Lounge tisdag den 18 november. På Inkonst är det ARF visningar torsdag till lördag, 20-22 november. I samarbete med Gatans Bio visar vi film för ungdomar, och på FilmCentrum Syd bjuder vi in till work in progress.

I år har ARF ett samarbete med Salaam Film & Dialog (Dk), och Film fra Sor (No): Re:view Norden. Vi samarbetar kring nordiska filmer med fokus på perspektiv på den moderna Norden.

MARSCHEN GENOM INSTITUTIONERNA

Ulf Nymark blir ordförande i Miljö- och hälsoutskottet och Mats Olsson för Arbetsgivarutskottet. Mycket bra! Vi gratulerar dessa båda gamla medarbetare i Veckobladet och hoppas på fortsatta rapporter!

VÅR KRITIK HÖRSAMMAS

För ett par veckor sedan kritiserade vi bland andra USA och Kina som står för 45 procent av koldioxidutsläppen för deras vägran att delta i miljöarbetet. Idag kan vi konstatera att Barack Obama och Xi Jinping tagit intryck av kritiken. De har träffat en överenskommelse om att USA ska minska sina utsläpp med 25 procent till 2025 och att Kina ska upphöra att öka sina.

VECKANS FRÅGA: DÖV, DUM OCH BLIND

I PS. (SDS 9/11) berättar Patrik Svensson om en tillställning i Lund på 90-talet då en grupp unga rappare och graffitimålare presenterade ett utbyte de haft med belgiska och brittiska ungdomar. De berättade om samarbetet, om vad de lärt sig, om sin kultur och sin konst.

Längst fram satt en av kommunens mäktigaste borgerliga politiker, ett kommunalråd.

Hon var den första att ta till orda "Hiphop är i min mening en vålds- och drogkultur" sa hon. Som vore hon döv, dum och blind för precis allt som hon just fått höra.

Vem var hon?

RAPPORT FRÅN REGIONEN AV SAIMA AL FAHOUM

Vänsterpartiet fick 2 nya mandat i regionen, bägge tack vare valframgången i Malmö. Det innebär att vi nu har 8 mandat (av 150) Socialdemokraterna och miljöpartiet skall försöka styra tillsammans och vi sitter som vanligt i opposition. Det mesta är fortfarande oklart men tyder på att 15-nämnder kommer att bildas. Vi har endast fått 1 ersättningsplats i varje nämnd utom i revisionen där vi har en ordinarie. Även platsen i regionstyrelsen är en ersättningsplats som Sara Svensson, ny gruppleddare från Malmö, besitter.

Den ekonomiska situationen i regionen är bättre än förväntat p.g.a. högre skatteintäkter och AFA-pengar. Detta är ju pengar som "blivit över" p.g.a. att sociala försäkringar som arbetslöshets och sjukersättningar monterats ner.

Dock går sjukvården med stora minus. Den är ju nu uppdelad i tre förvaltningar där särskilt Sund d.v.s. Sjukhusen i västra Skåne drar över med ca 160 miljoner. Chefen blev nyligen uppsagd.

Även Sus, universitetssjukhusen i Malmö och Lund och vårdcentralerna i området, går minus liksom sjukhus och vårdcentraler inom förvaltningen i östra delarna, Kryh.

Ändå är det så att 180 vårdplatser står tomma varav 110 på Sus. Detta p.g.a. att det nu inte går att rekrytera personal och då särskilt sjuksköterskor. Den 28 oktober var det dialogmöte i aulan i Lund. Då talade man öppet om krisen. Om personal som flyr. Inte ens med inhyrd sådan från bemanningsföretag klarar man situationen. Då har man ändå vänt sig till Orange, ett bemanningsföretag som tidigare varit svartlistat då kollektivavtal ej fanns. Nu står 180 vårdplatser tomma i en situation där vårdplatsbristen är skriande.

Olika strategier diskuterades som tillfälligt lönelöft för de med tyngst patienter. Men hur skall detta bedömas? De flesta har en tung arbetsbörda i vården dess dagar. Det handlar inte heller längre bara om löner utan om arbetsmiljö som är så undermålig att sköterskorna flyr. Uppgivenheten, misstron har befästs. Utlysta tjänster på Sus har 0 sökande. I Malmö har nyligen 20 sköterskor på akuten sagt upp sig. Så har region Skåne vårdat sin viktigaste resurs; personalen.

Från Lund skall operationer fördelas till andra sjukhus. Inom urologin är det 8 månaders väntetid.

Detta framkommer inte i regionens delårsrapport som föredrogs inför första fullmäktigemötet den 3 november. Där betonas att det finns lika många anställda i vården som tidigare.

Funderingar på denna gåta återkommer jag gärna kring.

SKA LUND FÅ EN ROMSK VÄNORT I RUMÄNIEN? AV GUNNAR STENSSON

Lennart Eriksson från Örnköldsvik berättade om sitt och kyrkans framgångsrika arbete för romerna i den lilla romska byn Slobocea i Rumänien vid det möte om EU-migranterna som Gertrud Anljung tagit initiativet till.

Hans yviga och entusiastiska framställning fick många applåder men provocerade andra. En kvinna protesterade mot den delvis nedsättande bilden av romer – och fick också visst bifall.

Lasse Lahn från Röda Korset redovisade organisationens relativa oförmåga att handskas med situationen, en oförmåga som kännetecknar också andra etablerade institutioner.

Men Lennart Erikssons exempel inspirerade till ett förslag om att Lund skall skaffa sig en romsk vänort.

I den vanmakt som råder är det ett bra förslag. En vänort skapar ett fokus för insatser som kan sprida sig. Andra kommuner kan följa exemplet. Det blir en punkt att bygga politiskt arbete kring.

Men det löser inte problemen här och nu som blir allt akutare inför senhöst och vinter.

FNL I KOMMUNFULLMÄKTIGE: ÖKA BILTRAFIK I STADSKÄRNAN! AV ULF N

I det kommunala handlingsprogram som antispårvägspartiet FNL gick till val på skriver man en hel del om trafik i kommunen. Det handlar då om bussar, tåg, cyklar och – förstas – spårvagn. Märkligt nog säjs ingenting om vilken bilismpolitik man kommer att föra. Vid det nyvalda kommunfullmäktiges sammanträde i förra veckan fick ledamöterna och lundaborna en tydlig markering av vad FNL vill: man vill införa gratis parkering i stadskärnan, i första hand på Mårtenstorget.

Gratis parkering på Mårtenstorget innebär att man styr över parkeringen från P-husen och Konsums takparkering och därmed ökar trycket på parkering på torget. Gratis parkering är detsamma som att uppmana bilisterna att ta bilen in till centrum. Det kommer att locka en mängd bilister till torget. Många kommer dit för att finna att det är fullbelagt och kommer därför att söka sig vidare efter parkeringsplats. Gratis parkering innebär alltså att biltrafiken ökar dels genom att fler väljer att ta bilen in till centrum, dels genom mera söktrafik (dvs letandet efter parkeringsplats).

FNL står för en ”mera nyanserad” syn på bilismen, framhöll FNLS talesperson Jan

Annerstedt. Med andra ord är för FNL en ”mera nyanserad” bilismpolitik detsamma som att öka biltrafiken till och i stadskärnan.

I övrigt deklarerade Annerstedt att FNL är *stolta* över samverkansavtalet med de fyra borgerliga partierna i den s k alliansen. Huruvida FNL-arna också är stolta över att ha släppt fram Sverigeetnokraterna som vågmästare i fullmäktige och kommunstyrelsen framgick inte av Annerstedts anförande.

SYFTET MED MARKNADSPARTIERNAS VÅRDVALSREFORM

AV GUNNAR STENSSON

Ni minns nog hur de borgerliga partierna med Folkpartiet i spetsen drev igenom LOV, Lagen om valfrihet, i Lunds kommunfullmäktige för tre år sen.

Det är viktigt att veta vad ordet valfrihet betyder i praktiken när marknadspartierna = Alliansen använder det. Riksrevisionen har gav oss facit i tisdags (11/10).

Det fria vårdvalet betyder att 1700 allvarligt sjuka skåningar inte fick den vård de behövde.

Hur många dog?

Det fria vårdvalet betyder att 47 000 rika okynnesbesökare med lindriga eller självläkande symptom trängde sig före i vårdköerna.

Det fria vårdvalet betyder att nya vårdcentraler har etablerats där invånarna har högre medelinkomster, är bättre utbildade och yngre än 70 år.

Det fria vårdvalet betyder att vårdcentraler i områden med äldre och sjukare invånare läggs ner.

Det fria vårdvalet försvaras av de fyra marknadspartierna M,FP, C och KD därför att det har fått precis de effekter som de eftersträvade.

Ni har säkert hört dem i radio och tv. De hoppas att de rika okynnesbesökare som gynnas av

Det fria vårdvalet ska försvara sina nyvunna privilegier genom att ge marknadspartierna sitt stöd.

Vi måste bekämpa Marknadspartierna inom vård, skola och omsorg! De demokratiska partierna S, V, MP och F! måste ta fajten för skolbarnen, de äldre, de sjuka och de medellösa!

EU-REPRESENTANT PÅ BESÖK I PALESTINA: PALESTINIERNAS OCH VÄRLDEN HAR INTE RÅD MED ETT FJÄRDE KRIG MOT GAZA

EU:s nyligen utnämnda Högste representant för utrikesfrågor, Federica Mogherini, besökte i veckan Ramallah och Jerusalem. Mogherini, som efterträder Catherine Ashton, träffade palestiniernas president Mahmoud Abbas i Ramallah, Västbanken, och Israels premiärminister Benjamin Netanyahu i Jerusalem. Ett besök i Gaza city var inplanerat men ställdes in till följd av interna stridigheter i området, då Fatah-företrädare skall ha utsatts för attentat. Mogherini poängterade under veckan att hon vill se att en palestinsk stat upprättas innan hennes mandatperiod löper ut om fem år: "Vi behöver en palestinsk stat - detta är det slutliga målet och EU:s inställning". Hon kallade de nya olagliga judiska bosättningarna på Västbanken och östra Jerusalem "ett hinder" för en framförhandlad

fred och uttalade sin ambition om att EU, nu när de USA-ledda förhandlingarna har brutit samman, intar en mer framträdande politisk roll i Israel/Palestina-konflikten än tidigare och förhindrar nya väpnade stridigheter

"Det är inte bara Gazas folk som inte har råd med ett fjärde krig utan hela världen".

[EU är idag den största bist ändsgivaren](#) till den Palestinska myndigheten på Västbanken och Mogherini betonade att hon inte vill att EU:s roll reduceras till att betala för förödelsen till följd av väpnade stridigheter:

"Du kan inte vara utbetalare utan att vara en politisk spelare. Detta är inte hållbart."

VECKANS CYKELHINDER

Blockering av cykelbana mitt emot Spyken. Observera att arbetsfordonet står parkerat, ingen verksamhet pågår. Tror någon att föraren av fordonet också skulle kunna ha ställt fordonet så att det spärrat bilkörbanan på Dalbyvägen?

Här, på Lilla Fiskaregatan, har kommunens egen Markentreprenad trott att såväl kärra som rör är att betrakta som cyklar.

TJUVARNAS MARKNAD AV GUNNAR STENSSON

Gymnasiemässa i Arenan 14-15 november

Med det fria skolvalet vidgades gapet mellan barn till högutbildade föräldrar och barn till lågutbildade, enligt Skolinspektionen. Med det fria valet kom också gymnasieämssan. Det blev nödvändigt att spendera en stor del av skolpengen på PR. Att framhålla fördelar och dölja eller avstå från att nämna brister.

De flesta som medverkar är inte alls några tjuvar utan lärare och elever som vill presentera sin egen skola – och på det sättet trygga sin egen framtid.

Men börsbolag som EQT, en av de skattesmitare som avslöjades i förra veckans stora finansskandal där Luxemburg avslöjades som spindeln i nätet, står bakom flera av skolbolagen. EQT är till exempel ägare till Academedia, Sveriges största friskolekoncern med 50 00 elever. EQT gör stora vinster genom att plocka ut många skolpengar ur bland annat Lund och placera dem i skatteparadis i Luxemburg.

Också Lunds stora kommunala gymnasieskolor är representerade på mässan. Att välja något av dem är det friaste valet som skapar den friaste framtiden.

Ett gymnasium som Polhem innehåller tjugtals valalternativ. Språkliga, naturvetenskapliga, humanistiska, estetiska, yrkes- och idrottsalternativ.

Där finns alla slags elever med alla slags intressen

Där finns flera kompetenta lärare i alla ämnen. Det borgar för en allmän kompetenshöjning. Många bra lärare i många ämnen på samma skola höjer den intellektuella nivån. Ett stort gymnasium är i själva verket ett litet universitet.

I ett stort gymnasium kan man också den egna ramen justera elevers felval.

Det är annat det än att hamna på ett litet specialiserat gymnasium med okvalificerade lärare, otillräcklig utrustning och osäker ekonomi (pengarna rinner ju hela tiden bort till exempelvis Luxemburg).

Gå gärna till Gymnasiemässan och studera den nya skolmarknaden och de oändligt många glansiga broschyrerna som bekostats med skolpeng och skattemedel.

VÅRT FÖRHÅLLANDE TILL ERITREA KRÄVER NYTÄNKANDE

AV BERTIL EGERÖ

I år är det tretton år sedan den eritreanska regimen fängslade flera eritreaner i ledande positioner och många arbetare i media. Bland de senare fanns en eritreasvensk, Dawit Isaak. Han hade återvänt till sitt land för att delta i bygget av det fria Eritrea. När hans tidning publicerade ett offentligt brev som ifrågasatte presidentens politik blev journalisterna fängslade. Sedan dess lever alla utan rättegång, utan kontakt med omvärlden – om de fortfarande är i livet.

I tretton år har den svenska regeringen, svenska media och vänner till Dawit Isaaks familj gjort otaliga försök att påverka den eritreanska regeringen att släppa Isaak eller ställa honom inför rätta. Inget har hänt. Senast i slutet av oktober, den dag han skulle fylla femtio år, upprepades kraven på att Sverige skulle på något sätt se till att han blev fri igen. Troligen händer inget nu heller.

Det största försöket i offentligheten gjordes genom ett stort mediedrev 2009, genom alla de stora tidningarna, Ulrika Messing, då ordförande i Publicistklubben, deltog med stort engagemang. UD gav sitt traditionella besked: ”tyst diplomati” – om vilken vi vet mycket litet

utom att den förblivit resultatlös.

Varför händer inget? Var sitter problemet? Journalisten Donald Boström är kanske den som är bäst informerad. Han har personligen intervjuat president Isayas Afewerki (kolla) och har kontinuerlig kontakt med viktiga personer i regeringen. I en intervju i ETC gav han oss en del att tänka på. Intervjun publicerades den 23 april, och återges nedan.

Johan Ehrenberg: Låt mig börja med den första orostränke som slår en. Lever han fortfarande?

Donald Boström: Ja, jag tror att han lever. Jag är övertygad. Jag är även övertygad om att han till slut kan bli fri. Men då måste vi göra något nytt. Det sätt som Sverige arbetat med frågan är uppenbarligen fel sätt.

JE: Vad är grundfelet?

DB: Det är en låsning som beror på att Sverige villkorat relationen med Eritrea med ett frisläppande av Dawit Isaak. Varpå Eritrea svarar: ”han är eritreansk medborgare” och avslutar samtalet. Det finns en felaktig föreställning att Sverige kan sätta press på Eritrea. Det finns inget Sverige kan pressa Eritrea med. Eritrea har stängt dörren till Sverige, inte tvärtom. Om dörren ska kunna öppnas igen krävs en policyförändring från Sveriges sida. Det har varit ett felaktigt fokus. Sverige försöker bekämpa Eritreas regim istället för att få Dawit Isaak fri. Det är två helt olika strategier.

JE: Och han är ju eritreansk medborgare eftersom han har dubbelt medborgarskap. Men den tysta diplomatin då?

DB: Det finns ingen tyst diplomati. Det har inte funnits sen 2005. Både Fredrik Reinfeldt och Carl Bildt har velat träffa Eritreas president men han svarar bara att det inte finns något att träffas om så länge Sverige villkorar relationen med Dawit Isaaks frisläppande. Det finns ingen från svensk sida som Eritreas regering är beredd att tala med under nuvarande förutsättningar. Våra svenska ambassadörer för Eritrea har gjort – och gör – så gott de kan utifrån de förutsättningarna. Det pågår naturligtvis ett antal informella kontakter både inom och utanför Eritrea för att försöka få Dawit fri. Men när man inte upp till beslutsfattarna hjälper det inte.

JE: Har det alltid varit så?

DB: Nej, jag tror att regeringen i Eritrea ansåg sig vara närmare socialdemokratien på grund av att de menar att alliansregeringen i Sverige går USA:s ärenden. Vi hade samtal 2005 med Eritrea men inte på regeringsnivå. Man litade inte på någon i Sverige, man trodde att alla hade hemliga agendor. Till sist beslutade Eritrea att försöka lita på två svenska socialdemokratiska företrädare, Jan Eliasson och Carin Jämtin. Det var väldigt personrelaterat till att börja med som blev sedan politiskt utvecklande i viss mån. När samtalen upphörde efter valet 2006 som innebar regeringsskifte fanns inget naturligt steg att fortsätta.

JE: Så det var ingen officiell svensk kontakt utan Jan Eliasson och Carin Jämtin var då mer engagerade socialdemokrater?

DB: De var ju båda ministrar och regeringsföreträdare, men det var hemliga samtal, inte

officiella.

JE: Får man berätta om hemliga samtal?

DB: Ja, nu efter nio år har jag fått klartecken att göra det. Som journalist har jag haft - kontakter med eritreaner sedan det långa kriget som slutade 1991, med personer som kom upp från skyttegravarna och sedan blev ministrar i Eritrea. Under den perioden hade jag en annan roll och fick lägga all journalistik åt sidan och vara tyst. Det handlade ju inte om att avslöja något, det handlade om att kanske få Dawit Isaak fri på sikt.

JE: Vad pratade ni om?

DB: Om att få kontakt på samma sätt som användes med Etiopien för att få Martin Schibbye och Johan Persson fria. Vi försökte skapa en dialog och hitta en grund för bilateralt samarbete, skapa någon form av utbyte, kanske mellan universiteten som en försiktig start. Jag fick erbjudandet att starta journalistutbildningar, men det var inte läge för det medan samtalen pågick. Allt upphörde med regeringsbytet i Sverige av naturliga skäl.

JE: Hurdå naturliga skäl?

DB: Det är inte så att alliansen fattat något beslut som är annorlunda än den förra svenska hållningen. Sverige har hela tiden villkorat all kontakt med att Eritrea håller en svensk medborgare fängslad. Och då bygger eventuell kontakt på rent personliga förtroenden. Och det hade inte den nya regeringen.

JE: Så Dawit Isaak drabbades av ett svenskt regeringsbyte?

DB: Så kan det ha varit i viss mån, men ansvaret för att Dawit är fängslad utan rättgång ligger helt hos Eritreas regering. Men Sverige har låst situationen med ett villkor som vi inte har mot några andra diktaturer. Vi har till och med diplomatiska samtal och olika relationer med Nordkorea och Saudiarabien. Etiopien är exempelvis minst lika odemokratiskt och håller journalister fängslade, men är ändå mottagare av svenskt bistånd. Det vi behöver göra i ett första steg är helt enkelt att uppgradera Eritrea till en vanlig diktatur igen.

JE: Hur ska man förstå Eritreas ledning?

DB: Det här är en mycket viktig sak i den svenska debatten. Vi måste förstå vad det är för land. Att Eritrea aldrig haft stöd av någon, varken vänster eller höger, vilket har skapat en kultur i Eritrea som de formulerar på följande sätt: "Never kneel down". "Ingen ska någonsin tala om någonting för oss, vi har inga vänner i hela världen, vi gör allting själva".

JE: "Vi behöver ingen".

DB: Ja, och att då komma som vit kolonialherre till Eritrea och "släpp vår medborgare", då säger de bara "stick och brinn". Alltså, med den historiska bakgrunden blir allt väldigt svårt. Du kan inte göra som i andra länder där väst köper sig inflytande med löften, bistånd eller korruption. Ju mer västländerna har vänt sig från Eritrea och stött Etiopien har Eritrea stärkt sitt samarbete österut, med Kina och arabvärlden, och nyligen men avtal med både Ryssland och Storbritannien. I det läget spelar våra värderingar ingen roll. Och det är ett av grundfelen. Att många utgår från en svensk horisont istället för en eritreansk, och då kommer man ingen vart. Det är viktigt att komma ihåg, och förstå, att Eritreas ledning fortfarande har stöd hos många eritreaner.

JE: Så du menar att egentligen så har problemet inte med Dawit och göra?

DB: Nej, och det sa de till mig vid en intervju, ”ni tror att vi är små negrer och som ni slänger godis till, och så ska vi springa och säga tack, tack, tack.”

JE: Vem sa det?

DB: Dåvarande informationsministern. Och sen har presidenten också gjort liknande uttalanden, som att ”ni har en kolonial inställning, men vi betackar oss, vi behöver inga gratisluncher från väst.” Det är deras inställning. Sen hjälpte det ju inte att Eritrea efter - befrielsen sa till biståndsorganisationerna ”Åk inte runt med stora bilar och höga löner, vi kan ta hand om våra barn själva. Åk hem!”. Då fick de hela biståndsvärlden emot sig dessutom.

JE: Kunde de det? Ta hand om barnen alltså?

DB: Naturligtvis finns det bra saker man kan säga om Eritrea. Läget är väldigt tufft i landet. Ekonomiskt, politiskt och demokratiskt, särskilt för ungdomar som nu väljer att fly landet i tusental, i ett försök att få tillgång till sina egna liv. Men demoniseringen av Eritrea har gjort att många tror att allt är dåligt, på samma felaktiga sätt som jag möter människor i fattiga länder som tror att allt är bra i Sverige. Jag läste just en ny rapport från FN, förvisso skriven av Eritreas mission i FN och Geneve, men som har antagits av FN:s råd för mänskliga rättigheter med 71 medlemsländer där en rad utvecklingsfaser i Eritrea beskrivs positivt. Eritrea har exempelvis minskat mödradödligheten mer än de flesta länder i världen, även om det fortfarande en diktatur och all makt är i praktiken samlad hos en person. Men man måste förstå vilken typ av diktatur om man ska prata med den.

JE: Men Sverige pratar ju inte?

DB: Nej inte på någon avgörande nivå, och det är problemet. Vill man prata måste man förstå ledarskapet. Många jag talar med tycker att eritreanerna är odiplomatiska och osmidiga, och det är de. Men de har i sak haft rätt i flera frågor som exempelvis när det gäller gränser och avtal. Eritrea skiljer sig från många länders diplomati, för dem räcker det att ha rätt, inte att få rätt. Det är en avgörande skillnad som betytt mycket negativt för Eritrea.

Jag har av ansvariga i Sverige fått höra att man inte gärna ändrar policy gentemot Eritrea för att man kan komma att kritiseras för att vara diktaturkramare eller vika sig för en diktator. Och det politiska priset är inte värt att riskera.

JE: Du menar att medias krav på åtgärder blir kontraproduktiva?

DB: Vi hamnar i en situation där alla blir aktivister istället för att spela den roll var och en bör spela. Aktivisterna måste naturligtvis vara aktivister och agera utifrån Dawits intressen, men med medias påtryckningar blev till slut även regeringen aktivister. Hade vi gjort samma sak runt Martin och Johan hade det inte slutat lika lyckligt. I Eritrea och Dawitfrågan har vi agerat precis tvärtom mot hur vi gjorde med Martin och Johan i Etiopien. De båda resultaten talat sitt tydliga språk. Kan man inte skapa en atmosfär för samtal blir det inte heller några resultat.

JE: Men media måste ju kritisera en diktatur. Påtala brott mot mänskliga rättigheter.

DB: Självklart. Det handlar inte om det. Det som hände nu var att media tog ledningen i kampanjen i att få Dawit fri, istället för att regeringen fick leda det arbetet, vilket var fallet med både Martin Schibbye och Johan Persson i Etiopien och Magnus Falkehed och Niclas

Hammarström i Syrien. Media gjorde sitt jobb, men tog under tiden hänsyn till det diplomatiska spelet för att inte riskera en frigivning av svenskarna. Vi kan initiera gemensamma projekt. Kanske utveckla och stödja journalistutbildning!

JE: Men Eritrea tar inte emot bistånd?

DB: Jodå, men inte på andras villkor. Problemet idag är att Sverige inte har något att samtala med Eritrea om. Vi har inget bistånd, vi har ingen handel, vi har inget att pressa regimen med men vi agerar som om vi genom att vara hårda och ”pressa regimen” skulle göra en insats. Sanningen är att Eritreas nuvarande ledning inte bryr sig om Sverige överhuvudtaget. Och ska man få till en förändring måste det finnas något att prata om.

JE: Men det betyder att man ger bistånd till en diktatur.

DB: Det gör vi ju till många andra diktaturer. Eritrea är negativt särbehandlat vilket gjort Dawit Isaak och hans familj till det största offret.

JE: Har inget positivt hänt?

DB: På senare tid har det kommit positiva signaler från UD i rätt riktning, Sverige har åtminstone numera en generalkonsul i Eritrea. Det kan vara en början.

JE: Så vad är slutsatsen?

DB: Sverige måste våga ta steget fullt ut och upprätta bilaterala förbindelser med Eritrea, utan att villkora det med Dawits frigivande. Vi måste få upp dörren.

JE: Men tänk om metoden med tyst diplomati, bistånd, förbindelser och tyst stöd inte heller fungerar.

DB: Det viktigaste är aktiv diplomati, vilket inte går om alla dörrar är stängda. Och vad är alternativet? Dawit har suttit i fängelse i 13 år nu. Det borde räcka som argument. Jag tror att Dawit fortfarande lever, men hur länge gör han det? Tiden rinner ut. Det vi gör idag fungerar inte. Vi måste göra om. Och göra rätt.

FÖRINTELSEN OCH SVEKET AV GUNNAR STENSSON

Pawel Pawlikowski, Ida, film, visas på Kino.

Patrick Modiano, Lilla Smycket, roman, Elisabeth Graste förlag 2014

Jag råkade se filmen *Ida* en av de dagar då jag höll på att läsa Modianos roman *Lilla smycket*. Det var en slump som kom mig att inse att de båda huvudpersonerna levde samtidigt och att de två konstverken är besläktade på många sätt.

Ida i filmen och Therèse i Modianos roman är båda födda vid tiden omkring andra världskrigets utbrott och offer för dess konsekvenser. Deras livsöden har trots stora kontraster många paralleller. De representerar den generation som föddes under kriget.

Anna (Ida) växer upp i ett nunnekloster i Polen på 1940- och 50-talet. Innan hon ska avlägga sina klosterlöften skickas hon ut för att träffa Wanda, hennes enda levande släkting, en syster till hennes mor.

Wanda, överlevande jude, motståndskvinna, kommunist och efter befrielsen från ockupationen sträng statsåklagare, blir hennes vägvisare i efterkrigs-Polen. Av Wanda får hon veta att hennes riktiga namn är Ida, att föräldrarna var judar och att de, liksom hennes kusin, Wandas son, mördades under den tyska ockupationen, medan Ida av en slump skonades och skickades till klostret som fosterbarn. De båda kvinnorna uppsöker förövaren och tvingar honom att gräva upp offrens kvarlevor. De för dem sedan till en förvildad judisk begravningsplats.

(Jag upptäckte en sådan utanför Strasbourg i samband med den resa som Gunnar Sandin initierade för något decennium sedan.)

Lilla Smycket, som hon kallades i sjuårsåldern i samband med en filminspelning, heter egentligen Therèse. Hon är arton, eller möjligen 19 år. Det enda hon vet med säkerhet om sin bakgrund är det som står i hennes födelsebevis: att hon föddes i ett litet hotell i Paris och att hennes mor hette Suzanne Cardères och var född 1917.

Ensam i Paris på 1950-talet drar hon sig fram på tillfälliga jobb som servitris, expedit och barnvakt medan söker hon sanningen om moderns svek och tragiska liv och sina egna traumatiska barndomsupplevelser.

Idas liv berättas i svartvita, oerhört informationsmättade bilder, med få ord. Hennes ansikte speglar känslorna när insikten om den egna identiteten långsamt klarnar för henne. Wanda avslutar sitt liv men Ida har kraften att inleda sitt. Filmen är rak och lätt att förstå, men stannar länge i medvetandet och avger först så småningom sina många innebörder.

Lilla Smycket är en roman i jagform. Therèse berättar med enkla ord och korta meningar. Det är en sorts inre monolog, eller dagbok, under en kris som pågår några höstmånader, kanske 1954.

Det stora sveket drabbade henne när hon var sju år. Moderns förhoppningar hade krossats i samband med att den tyska ockupationen upphörde. Hon fick det nedsättande öknamnet La Boche, tyskan. Sedan övergav hon Lilla Smycket och försvann.

Somliga minnen försöker Therèse undertrycka, men de återkommer i hennes mardrömmar. Mycket har hon bara dunkla föreställningar om. Texten redovisar hennes gissningar, drömmar och minnesfragment under metro-resorna i ett höstmörkt Paris.

Jag har ägnat timmar åt att försöka förstå vad som verkligen hände henne. Det blir t ex aldrig klart om modern faktiskt lever i en förort till Paris eller om hon i 12 år varit död. Therèse vill inte veta. Hon söker två saker: en fast punkt i sitt liv och kontakt med andra människor.

Historien angår oss. I dagarna utkommer ”*Vi i Jedwabne*” av Anna Bikont, boken om hur polska bybor mördade sina grannar 1941, på Idas tid. Den redovisas i flera viktiga media.

Också historien om det moraliska förfallet, sveken och fattigdomen i det ockuperade Paris på Lilla Smyckets tid finns det många viktiga vittnesbörd om.

Krigsgenerationens kvinnor, Wanda och Suzanne, förlorar sina liv. De som tillhör nästa generation, Ida och Therèse, lever vidare. Nu är de ungefär 75 år.

Ida och Therese är inte bara personer ur historien, drabbade av en gången tids ondska. Deras motsvarigheter finns nu, runt omkring oss. I Europa, i Sverige, i Lund. Inte bara som flyktingar eller tiggare med dramatiska och tragiska upplevelser bakom sig och en vardag utan hopp, utan också som till synes vanliga barn och ungdomar.

Filmen visas på Kino några dagar till. Boken kan man läsa när som helst. Den är en liten billig pocket på 127 sidor.

BRZEZINSKI: "JAVISST, CIA INGREP I AFGHANISTAN FÖRE RYSSARNA" **AV BERTIL EGERÖ**

Vår nya regering tar över Alliansens Afghanistanpolitik med hull och hår. Nu har försvarsminister Peter Hultqvist meddelat att han vill fortsätta Carl Bildts NATO-orienterade politik gentemot Afghanistan. Det är också UD:s linje. Den 6 november lade regeringen en proposition till riksdagen om svenskt deltagande i vad som kallas NATOs utbildnings- och rådgivningsinsats (RSM) i Afghanistan. Vi kommer alltså att för obestämd tid framåt kunna bevittna en fortsatt militär närvaro i detta land, med svensk militär som del av NATO. Har vi gått in i den fälla USA en gång gillrade för Sovjet och för tretton (13) år sedan själv landade i – att föra krig i Afghanistan?

USAs roll i att Sovjet drogs in i ett krig i Afghanistan är återigen bekräftad. Ett krig som via CIA's aktiva stöd ledde till en jihad mot Sovjet, en militant islamistisk rörelse som i sin tur blev fröet till den al Queda USA fann anledning att öppna två fullskaliga krig mot – i Afghanistan och i Irak. Krig som nu bidragit till en växande och alltmer extrem motreaktion: IS.

Den förra säkerhetsrådgivaren till president Carter, Zbigniew Brzezinski berättar i en intervju i *Nouvel Observateur* den 11 november att USA ville locka in Sovjet i detta krig för att därmed försvaga Sovjetstaten i det kalla krigets militära kapprustning. Föreningen Afghanistansolidaritet har publicerat intervjun:

NO: I sina memoarer bekräftar förre chefen för CIA, Robert Gates: att USAs hemliga underrättelsetjänst började stödja de afghanska muhajeddin innan Sovjetunionen ingrep. Då var ni president Carters säkerhetsrådgivare. Spelade ni då en nyckelroll i den här frågan? Kan ni bekräfta det?

ZB: Ja, enligt den officiella versionen inleddes CIAs hjälp till muhajeddin 1980, när Sovjetunionen redan hade invaderat Afghanistan, den 24 december 1979. Men verkligheten som hemlighölls var annorlunda. Det var den 3e juli 1979 som president Carter undertecknade den första ordern om den hemliga hjälpen till oppositionen mot Kabuls prosovjetiska regim. Och samma dag skrev jag en not till presidenten där jag förklarade att i min uppfattning skulle denna hjälp provocera fram ett sovjetiskt militärt ingripande.

NO: Så trots risken var ni anhängare av denna "hemliga aktion". Var det kanske så att ni önskade detta sovjetiska militära ingripande skulle ske och ville provocera fram det?

ZB: Inte precis så. Vi drev inte på Sovjetunionen att ingripa men vi ökade avsiktligt sannolikheten att de skulle göra det.

NO: När Sovjetunionen rättfärdigade sitt ingripande med att syftet var att kämpa mot USAs hemliga inblandning var det ingen som trodde dem. Men det låg alltså en sanning i det. Det är inte något ni ångrar idag?

ZB: Ångra vadå? Vår hemliga aktion var en strålande idé. Den lockade ryssarna i den afghanska fällan, och ni vill att jag ska ångra mig? Den dag de sovjetiska trupperna officiellt gick över gränsen skrev jag till president Carter ett brev med följande innebörd: "Nu har vi chansen att ge Sovjetunionen deras Vietnamkrig." Och så blev det. Moskva tvingades in i ett nästan 10 år för regimen outhärdligt krig, en konflikt som demoraliserade det sovjetiska imperiet och till slut dess upplösning.

NO: Ni ångrar inte heller att ha bidragit till islamiska fundamentalismen, att ha stött framtida terrorister med vapen och rådgivare?

ZB: Vad har varit det viktigaste för världshistorien? Talibanerna eller Sovjetunionens fall? Några galna islamister eller befrielsen av Centraleuropa och slutet på kalla kriget?

NO: Några galningar? Men ni säger ju hela tiden att den islamiska fundamentalismen idag är ett hot mot hela världen?

ZB: Struntprat. De säger att Väst borde ha en global politik mot islamismen. Det är idiotiskt. Det finns ingen global islamism. Låt oss se på islam rationellt och inte demagogiskt eller känslomässigt. Det är världen största religion med en och en halv miljard troende. Men vad har de gemensamt? Fundamentalistiska Saudiarabien med moderata Marocko, militaristiska Pakistan, västvänliga Egypten och sekulariserade Asien? Inget annat än samma sak som enar de kristna länderna.

Intervjun är hämtad ur *Föreningen Afghanistansolidaritet Nyhetsbrev* 13 november 2014.

LUND EFTER LUND AV JI

När man erfar aggressiva andan hos v-folk å poster, vem nu ½ k-råd etc - kring lyx-trikken undrar man än mer över förslaget förhistoria. Samt varför stan anses stå och falla med idiotin och partigemenskapen kring, jämte det forcerade och uppbådet av hjälpredor, samt kontakterna med region och riksnivå i syfte trumfa genom. Är det kronan på ruin-verket sen Lund så grundligt förstörts med i stort sett all förändring sista 10 åren eller så? Nå, rondell-utsmyckningen vid Polhem, på nära väster med etwa hopp- och livgivande för alla säsonger, inte minst de vintertida, blåskimrande änglarna och så lekfulla träkonstruktionerna med scener och sittgrupper mm i trädgården bak Biblioteket, en gång ett av Lunds många försvunna caféer - är få och småskaliga ljusglimtar i ett till synes oavbrutet pågående, självdestruktivt kommunalverke. Och uppe i Odarslöv där en mölla med tillhörande ev. kulturskyddad bostad och trädgård lär finnas, att döma av skyltfönsterekam på Skomakaregatan, pågår själva Ondskans rot. Om och vem nu får äran göra stopp där. Männe vänder eller välter dock sk utvecklingen innan inviget, hoppas kan man.

Ja, vad tycker v-folk i sk röd-gröna falangen och andra våra ledande om tillväxt, centralisering, Lunds svulstlika fis-jäsande, kommunikativa dårskapen med allt från cyklar överallt och helt besinningslöst över bilar (minsta bekymret faktiskt!) till hetzkörande bussar - och så tågen, där föreslagna 3/4-spåret allt mer liknar sk Genombrottet, från sena 60-talet. Så har vi utplåningen av goda miljöer och gränslösa byggandet, tomma affärslokaler (i flera år!) samt inflyttningsraseriet, alla dj-a idioter som flyttar härtill utan frågat om lov och som ytterligare sjangserar och spår på fysiska raseriet. Horder av studenter, amerikaner och kineser i var vrå och en sjukhusledning som kallt kalylerar med död eller invaliditet, för låga skatternas skull. Pia K. har att döma av dörrskylten bött på Nygatan i ett antal år. Jaha, och ingen som anat möjligheterna? Rastad då? Journalisterna är på hugget och skriver även om fastighetskungens spårtrampare i Bjäre, exvis - men till vad nytta om lokala civilsamhället avgått med döden, närapå? Speciellt militanterna. Ja, vad blev av Commando Fleming, ingen återväxt sen Otto anarkisthövdingen, en sann aktivist som samman med socprof. Peterson lämnat stan för Lomma. Vasa, ondtungade rykten?

Torparsonen då och halva Grand, hanses kontor på Bredgatan fick en symbolisk påhälsning för året sen, duger gott som moral-stärkare i onda och Enda Vägens tider och så åter igen, Lunds raserade stadsbild. En binngalen stadsbyggnadsdirektör samt trend-lobotomerade landskapsarkitekter och så Whites, statusfirman bak Stadsbibliotekets estetiska och trivseldöd - borde begärts k-skydd åt alla de hus och miljöer kommun- och kyrkovandalerna hemsökt. K-skrapan stod förresten modell å ett palaraltare vid forna boktemplets besökar-disk. Nån borde kluvit den med yxa, en kommunal Leninstaty man undrar om nånsin begärdes tillstånd för, få ställa upp. Så har vi evigt självbelägrade intendenten med avantgarde som ett vapen, men mot vad. Balanskonst på en brinnande svärds klinga där tidigare fanns ett av stans lyckligaste mötesställen, kravlöst, med andlig rymd utan mässä i luften. Det var även innan kringburna elektronik-mojängerna alla sorter effektivt avsocialiserade stadsvistelsen och Lundagård skrotats. Ingen luftar ens dyra jeepåken utanför dagens menlösa borgarbrackshak - även graffitibombningen av Besökscentrat uteblev. Ja, man får glädjas åt det lilla innan dystopiska revolutionen, svarhoppets moder nog ordnar biffen, i nån form.

Sen, gnäll inte över SD med mkt av rättviseidéer kring underklass och landsbygd samt med ett konservativt idéary som delvis är klart begrundansvärt och kan bidra få vårt alltmer

självutplånade samhälle, på rätt köl. Och som redan påpekats hade TV4 innan valet ett sällsynt välplanerat studiosamtal med en uppenbart både road och (trots sällskapet!) helt avspänd Åsa Romson samman med Jimmie Å. Där den senare raskt placerade samtliga övriga partier, således även mp och v på nyliberala ändan, i ngt varierande grad dock men egna partiet i mitten, av planschens skala. Som rimligen bör ha haft konservatism i vänstraste delen! Tja, när man lyssnar och lägger ihop vad en känd annars byalagare tänker och skriver eller hör vibbarna hos en lyckligen hemkommen Moskvafarare som likt KSS, förmår packa in monokapitalistiska neostalinismen (västliga eviga tillväxtsamhället är en variant på stalinväldet, precis som Kina) i en lysstillvänd, mjukproggig men tämligen välkalkylerad fåragegestalt och säkert många fler v-are (GS var nog representativ, ej extrem blott lite ärligare och tog ut svängarna) samt så Emma B. jämte andra från Birger Schlaugs och Lotta Hedströms numer knappt igenkännliga och smart kidnappade partibildning. Ja, hyllas ska stilig framgångsrika, bländ-kapitalistiska Lundatigern om så i smyg, med hela tillväxt-kitet, K-skrapan samt all annan sk lycka det perverterade utvecklings-konceptet bragt uppå oss, priset är en närapå avlivad stad dit man högst ogärna åker. Blott för att konstatera urartningens och kollektiva blindhetens allt värre yttringar, då.

Men mp står ju faktiskt för somligt fortfarande, atomreaktorernas sorti och så nytillkomna klimatfrågan men sen måste listas vad man släppt, samt fråga sig varför och (v) tog ju en präktig strid mot systemskiftet - fast 7 år för sent, när girade upp till val och så dessa bekvämlighets-lösningar kring internationella politiken. Ja, utan rimligt sammanhållna ideologier samt stridbara intellektuella med nån form av kanaler utåt eller förankring samt respekt kring sig och sina tyngre men inte alltid så lättsvalda budskap: Jonas är bra och borde absolut fått chansen tidigare men partitaktik och jakt på (billig) sympati-maximering, där kamp mot överlägsna motståndare väljs bort i synnerhet som alla ambitioner kring nån form av rörelse, tillsammans med likasinnade krafter inte längre anses möjlig, tydligen. Nå, samhället är svårartat motvalls numera, sett från vänster dvs oss skaran humanliberaler till och med k-radikaler - men några måste ta på sig ansvaret binda samman och nyttiggöra alla goda krafter, idag i nån slags eremit- eller somnambul tillvaro, varstans. Resurserna finns ju och skillnaden jämfört med 70-talet är väl snarast och mest att inte försöks - alls knappt. Och under tiden speciellt sen valutslaget radikalt kringskurit politikens arena, för vår del och det ovanpå 8 år av sanslöst fientligt avancemang - ja, känslan av dy upp till halsen står för en. Ilskan mot SD kommer sig nog förutom givna skälen av att blivit snuvad på väljarnas gunst och mandat: Åkesson lika lite som kretsen kring honom är knappast dumma lantisar även om (ännu?) inte i klass med den rätt formidabla politiska begåvningsreserv deras danska systerparti kunde ställa på fötter och nyttiggöra, då för ung 15 år sen. Folkhögern, gott folk med sin mix av socialt och nationellt samt delar ur konservativa idéarvet! JÅ påpekade sen i en studiodebatt strax efter valet, var det väl att SD blivit lycklig hemvist för en flock zigenarväljare, ursäktat duktigt antiPK uttrycket! som efter haft band till både oss, under Schyman samt mp periodvis så styrde kosan mot Nya Arbetarpartiet - samt därefter lade sin ung 6%iga tunga vikt, för SD. Tja?

Jo, glömde en poäng kring SD. För vem har därvid inte förmått göra klart vad länder. inkl vårt eget med t.ex Libyenfälttåget och Afganistankrig samt vilken den sk civilisation är, som skapat flesta av dessa skaror flyktingar - varav mest de välbärgade med kontakter och utbildning, klarar resan ända hit. Att länder i regionen tar emot så många fler har dock hyggligt gått fram i media och brukar påpekas i exvis partiledardebatter. Men så har vi detta

med solidariteten, att gemensamt sparka uppåt - blatte som perle-svensk. Och vidare, varför låter Europa mangrant sen årtionden sig så billigt manipuleras och bli del av det amerikanska, oavbrutet pågående hegemonisökande efterkrigsprojektet? I dessa dagar startar Ryssland även Sputnik som led i ett mediakrig mellan öst och väst, välbekanta skapade sinnets storheter något blir allt tydligare och i GB hotas Russia Today, Kremls CNN att säga så smått att stängas ute från distribution för uppträtt "oneutral" i Ukrainakonflikten. Tja, har du hört på SVT - eller läst DN för den delen, liberala flaggskeppet och kvalitetsorganet. Och i Axess dök plötsligt Berättelsen om Sovjet upp, å prime time i veckan. Ett präktigt stycke hantverk i explicita stilen som förenade Oktoberrevolutionen, ukrainskt 30-tal, stalinism, naziTyskland, Ukraina idag samt annat som årsdagen av Murens fall, i en riktigt imponerande, välkockt häxbrygd - vad nu Svenssonmassor att förföra i utpräglade k-nördkanalen, kan man undra med programmets klart plebejiska koncept samt målgrupp. Ingen motivering, inledning eller postum kommentar, vad jag såg och ta gärna del av repriserna, gott folk! En skorät skolboksövning, fulla timman lång som bara dök ner från ingenstans! Kan inte nån pröva GN på aktstycket - tror knappt Axess varit aktuell där å aktuella helmärkliga inrättning som för egen del praktiskt taget ogranskad, även lär hysa v o mp-politiker, i en typ styrelse. Vem sitter/har suttit där för oss, så att säga? Ja, ideologisk polarkyla i vänte för världen samt kanske nåt mycket värre efter det?

PS-media i en sista sväng! Vi hade ju censur under VK II här i landet. Ibland får man för sig att styrningen i det fördolda startade upp igen kring 1948, av nån anledning .. för att sen efter en paus under 90-talet varva upp på nytt, igen. Kan inte en undersökande reporter gå på jakt i SVT/SR-huset på Gärdet efter den anonyma kontorsmodulen å väl chefsvåningen, dit nyhetsprogrammets redaktörer och samhällsprogrammens ansvariga väl kallas, att motta instruktioner i befolkningsstyrande eller "skyddande" avsikt. Och hur var det nu med korrarna och deras märkliga utbildningsgång, innan ivf. Är Elin Jönsson dtr eller släkt med fd Moskvakorren för DN, numera å UI kan man i sammanhanget undra. Lite märklig kombination, i så fall. Hur var Jönsson sr i så fall som Winiarskis företrädare? MW annars klart läsvärd, har laddat ner div östtexter att studera. Även en SM+UM-drapa från mars i år - CB ju invald i styrelsen för Int Crisis Group "en opolitisk stiftelse som verkar för att hindra väpnade konflikter" med rätt gott rykte. Jaha, tänkt hur? Och vem ska avlösa CB vad gäller ensamt m.e.m. bära upp svenska civilsamhället - samtidigt som en tung, ivrigt twittrande statens makthavare!? Plus varmt instrumentell vad gäller västdespotiska imperiets allenamakt, i världen. Ja, med twitter fixas mest omöjliga sitsar! Jo, korrarna. Märkligt att ingen av dessa rysk- eller polsktalande, finns ju en hel rad pensionärer vid liv och hälsa samt dem som bara bytt jobb, att nån skriver en bok om sitt journalistiska oberoende - tystnadsplikt som försvarsanställda måhända, livslång rentav? Vi har ju den rätt öppne och godtjärtade som under Kalla Kriget rapporterade från JPll:s forna hemland. Och nån SR-korre var ju både skicklig och helt neutral - tror det eller ej! Västliga psykförsvarexpert i som speciellt utan uniform eller skickliga civila lobbyister och reklambyråfolk borde förresten hyras in av Björnen, ett angeläget tips. Nog ingen tillfällighet att vi äger världen och inte östledarskapen. Ja, vi får se hur går med allt.

Allra sist må påpekas att Andropov, KGB-chef och sen gensekr innan Gorbatsjov, hans skyddsling, som varnade för ortodox islam/jihadism och därmed Gulfstaterna med Saudi i spetsen, som ett stort och stigande hot mot Sovjetunionens intressen och rentav överlevnad,

framgick nånstans. Jaha, hur analyserades, vad planerades och ev. implementering, undras. Nu sitter USA med hela skaran fundisstater eller pg av muslimsk och dessutom, med allt värre israelisk av-sekularisering, mosaisk överbevisning samt snart männe även kristna korstågare a la Ukraina i knäet - teokratier eller sånas legohjon är de alla, inkl den allt mer trängde beskyddaren i sin märkliga mix av modernitet och GT-troende stamtänk. Ja, månne Obama saknar USSR att hålla ordning på sina egna, Irak och Serbien är typiska amoklöpande ex sen den höll i hundkopplet så mystiskt försvann - men även USAs skyddslingar! Den (halv)svarta ankan är numera helt lam, och kan ej omväljas i vad läge en president med mer stål i sinnet skulle sett till att börja dela ut en hel rad, länge trängda lusingar - och rentav begagna sig av lede arv-fi om i gemensamt intresse. Risken är annars och en republikan propagerar redan för att USA lämnar en ändå otacksam värld åt sitt öde, att USA frestas av isolationismen - men kräver nog ytterligare faktorer i spel. Ja, så har vi Agrell som minsann suttit dygnsvakt i Grå Huset, var det väl som undagent och säkert med sväng om FRA - då KK var som bistrast och väntade på ett teleprinter- eller prompter-pling om att stridsvagnar en masse siktats i Fuldakorridoren - har gett ut bok om ett grymt person- eller snarare par-öde, från 50-talet. Och Kkan hade en dok om ett ouppklarat dödsfall i tidig efterkrigstid, där trådarna löpte samman till en org. man avstår nämna vid namn. Finns även den kvar, operativ i nån nutida gestalt?

Så, efter allra sist Svante Karlsson, omvärlds-vetare från Gbg som gett ut en tjock bok om Sven Hedin-folk likt PTO samt vi å den andra kanten, lika emotionella vi - och samvetslösa? Kan nog intressera, från härv pseudourbana k-ort ju föga eller intet ljus - även om en högst motvillig professorlig genetiker skrivit om Lundaradikalism, anno då. Vackert så. Men man känner sig onekligen som en lämnats kvar sen Grande Armée dragit vidare mot Leipzig och Moskva vi de sista erfarna, i bleka återskenet från '68. Just det, Olsson och juris dtr hur var det få åka till Moskva under Brznjevskas begynnande stagnationens tid då USSR i stället borde reformerats, medan väst var satt på ända och flinka utvärderare kunde ju i stridsvagnars ställe intagit Prag, att studera socialism + marknad och MR samt medborgerliga rättigheter, att sen gradvis och i för all del i lagom rysk dos appliceras hemmavid - varvid USSR nog kommit ut klart mer överlevnadsfäihigt samt civilt välrustat. Nå, historien är sällan så välordnad och vacker. Så, Olsson den rödgröne som vill pracka spårvagnar på en stad redan så otrivsamt och söndrig kanske skulle ta time out från politiken ett tag samt berätta livshistorien och ge ut samt överväga vad ev. (folkförakt, enpartitänk och auktoritära attityder) som nog slank med i kappsäcken, från Moskva. Repressiva monokulturer är ett skit oavsett om väst- eller östifrån. Får vi höra?